

ΤΙΜΗ ΤΗΣ ΣΥΝΑΡΟΜΗΣ.
Ετήσια Φερίνας 36
Εξαμηνιαία 18
Τριμηνιαία 9
Α συνδρομαί γίνονται ανταύθα μὲν ἐν τῷ
Γραφείῳ τῆς Ἐφημερίδος, εἰς ὅλα δὲ τὰ
λοιπὰ μέρη τοῦ Κράτους, παρὰ τοῖς Ἐπι-
στάταις τοῦ Ταχυδρομείου.

31 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 1831.

ΕΝ ΝΑΥΠΛΙΩΙ, ΣΑΒΒΑΤΩ,

ΓΕΝΙΚΗ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ΕΠΙΣΗΜΑ.

Αρ. 1895. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ
ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΑΥΤΟΥ ΕΞΟΧΟΤΗΤΑ ΤΟΝ ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
Ο ΔΙΟΙΚΗΤΗΣ ΑΡΚΑΔΙΑΣ.

✓ Διαδοθείσα καὶ κατὰ τὴν ἐπαρχίαν ταύτην ἡ φήμη τῆς ἀπὸ Ναυπλίου λαθραίας φυγῆς τῶν Μαυρομιχάλιδων ἔκαμεν ὅχι μικρὰν ἐντύπωσιν εἰς τὰς ἀκοὰς τῶν κατοίκων αὐτῆς.

Τοιαύτη ἀπροσδόκητος φήμη ἐτάραξεν οὐκ ὀλίγον τὰς καρδίας τῶν φιλησύχων πολιτῶν οἵτινες μεμφόμενοι τοῦ ἀξιοκατάκριτον τῆς διαγωγῆς τῶν Μαυρομιχάλιδων ἀπέδειξαν ἐμπράκτως πόσον ἀποστρέφονται τὰ παρ' αὐτῶν ἐναντίον τῶν καθεστώτων πρυθέντα.

Μὴ εὐχαριστούμενοι εἰς τοῦτο μόνον οἱ πολλοὶ ἠθέλησαν περὶ πλέον καὶ ἀπ' εὐθείας νὰ κοινοποιήσουν εἰς τὴν Σ. Κυβέρνησιν τὴν περὶ τῶν διατρεξάντων δυσαρέσκειάν των, καὶ διαβεβαιούντες τὴν Υ. Ε. περὶ τῆς εἰς τὴν καθεστῶσαν Κυβέρνησιν ἀφοσιώσεώς των, νὰ προσφέρωσιν ἑαυτοὺς προθύμως εἰς τὰς διαταγὰς τῆς ὑπὲρ τῆς διατηρήσεως τῆς κοινῆς εἰρήνης καὶ εὐταξίας.

Ἐπ' αὐτῷ τούτῳ ἐσύνθεσαν ἀναφορὰν, τὴν ὁποίαν καὶ ὑπογράψαντες διεύθυναν διὰ τῆς ἐπαρχιακῆς Δημογεροντίας εἰς τὴν Διοίκησιν ταύτην, ἐξαιτούμενοι δι' αὐτῆς ὅπως ἀποσταλῇ πρὸς τὴν Υ. Ε.

Ἡ Διοίκησις κατὰ πρῶτον ἠθέλησε νὰ τοὺς ἀντισκόψῃ τοῦ τοιοῦτον, βεβαιούσα αὐτοὺς ὅτι ἡ Σ. Κυβέρνησις εἶναι ὅλως πεπεισμένη εἰς τὰ ὀρθὰ αὐτῶν φρονήματα, ἀλλὰ θεωροῦσα τὴν ἐπίμονον ζήτησιν αὐτῶν ἐνέδωκεν εἰς αὐτὴν καὶ δεχθεῖσα τὴν ἀναφορὰν των διευθύνει ἤδη ἐσώκλειστον πρὸς τὴν Υ. Ε.

Μὲ ἄκραν τῆς ψυχικῆν εὐχαρίστησιν ἀνγγέλλουσα ἡ Διοίκησις πρὸς τὴν Υ. Ε. τὴν ὁποίαν οἱ πολῖται τῆς ἐπαρχίας ταύτης ἔδειξαν προθυμίαν καὶ ζήλον ὑπὲρ τῆς διατηρήσεως τῆς κοινῆς ἡσυχίας καὶ εὐταξίας, ἀποστρεφόμενοι τὰς ἐνεργείας τῆς κατ' ὀρθολίαν, σπεύδει καὶ ἰδιαίτερως νὰ διαβεβαιώσῃ

τὴν Υ. Ε. περὶ τῶν ὀρθῶν φρονημάτων τῶν αὐτῶν κατοίκων, καὶ πόσον αὐτοὶ εἶναι ἀφοσιωμένοι εἰς τὴν Κυβερνήσιν των.

Ἐχει δὲ τὴν τιμὴν μὲ βαθύτατον σέβας νὰ ὑποσημειωθῇ.

Ἐν Ἀρκαδίᾳ, τὴν 24 Ἰανουαρίου 1831,

Τῆς Υ. Ἐξοχότητος ταπεινότατος δούλος,

Μ. ΜΕΤΑΛΛΑΣ.

Ἀναφορὰ τῶν κατοίκων τῆς ἐπαρχίας Ἀρκαδίας.

Ἐξοχώτατε Κυβερνήτα τῆς Ἑλλάδος.

Ἐὰν ἐν μετὰ πῶν ἡρεστάῃς εἰρήνῃς καὶ ἡσυχίας εἰς ὑποφαινόμενοι Δημογέροντες, πόκριτοι, καὶ λοιποὶ πολῖται τῆς ἐπαρχίας Ἀρκαδίας εὐχισκόμεθα διατρίβοντες εἰς τὴν πρωτεύουσαν αὐτῆς πόλιν διὰ τὴν ἐνοικίαν τῶν ἐφετεριῶν προσδῶν τῶν χωρίων μας, αἱ ὁποῖαι δημοπρατοῦνται κατ' αὐτὴν, φήμη ἀπροσδόκητος κατετάραξεν αἵφνης τὰς καρδίας μας.

Ἡ φήμη λέγουμεν τῆς λειψωτοξίας τοῦ Πέτρου Μαυρομιχάλη μετὰ τοῦ ἀδελφοῦ του Κωνσταντίνου καὶ τῆς δεσπετέουσας ἐκ τῆς τοῦ Ἀργυροῦ φυλακῆς τοῦ ἀνεψιῦ των Κ. Ζέκου, μᾶς ἐνέπνευσεν ἀγανάκτησιν μεγίστην, καθότι μᾶς διαβεβαιοῖ ὅτι τὰ κατὰ τὸ Λιμένι διατρίξαντα δὲν ἦσαν ἀπλὰ καὶ τυχερὰ συμβεβηκότα, ἀλλ' ἀναμφιδέλω, ὑποκινήματα αὐτοῦ, οἵτινες ὄργανα τῆς κικλοδουρίας γινόμενοι, ἐπιβουλεύονται ἀπεδεδειγμένως τὴν πολυπαθεστάτην πατρίδα τὴν μέλις ἀναγεννηθεῖσαν, καὶ τῇ ἐπινεύσει τῶν Σιδηρῶν αὐτῆς προστατῶν σοφῶ, καὶ πατρικῶς διοικουμένην παρὰ τῆς καθεστώτης Κυβερνήτεως.

Πλῆθυνται οἱ τάλανες οὗτοι, ἐὰν φαντάζονται νὰ ἀποπλανήσωσι τοὺς κατοίκους καὶ ἄλλων ἐπαρχιῶν γευέντας ἤδη τοὺς καρπὺς τῆς ἐλευθερίας, καὶ προθύμως ὄντας, ἐλπίζομεν νὰ προσφέρωσιν ἐκυστῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς αὐτοὶ, ὑπὲρ τῆς διατηρήσεως τῆς εὐτυχῆς, ἐπικρατούσης ἐσωτερικῆς ἡσυχίας καὶ εὐταξίας.

Εἰμεθα μακρὰν τοῦ νὰ πιστεύσωμεν ὅτι θέλων ποτὲ ἐπιτύχει εἰς ἀληθινότητα, τοῦ τοιοῦτον μυσταγοσκοποῦ τοῦ ἄλλ' ἐπεὶ εὖχετο νὰ παρένδωμέν εἰς τὴν πρωτεύουσαν τῆς ἐπαρχίας μας, ὅτε ἡ ἀξιοκατάκριτος καὶ ἀξιοβλαβή αὐτῶν διαγωγὴ ἔφθασεν εἰς γνώρησιν μας, ἐκρίναμεν

ἡμεῖς μὲν ἱερὸν καὶ κατ' αὐτὴν ἀκόμῃ τὴν περίστασιν νὰ διαβιβάζωμεν τὴν Σ. ἡμῶν Κυβερνήτην περὶ τῆς πρὸς αὐτὴν ἀποσπάστου ἀφισιώτεώς μας, καὶ κοινοποιήσωμεν συγχρόνως πρὸς τὴν ἰδίαν πότον ἀποδοκιμάζομεν τὰ παρὰ τὴν διαληφθέντων Μικρομικαλίδων ἐναντίον τῶν καθεστῶτων πραχθέντα, τὰ ὁποῖα ἐκ πείρας γνωρίζομεν ὅτι δὲν ἀποβλέπουν, παρ' εἰς τὸ νὰ ταραξοῦν τὴν πολυτίμην τῶν ἑλλήνων εὐταξίαν καὶ εἰρήνην.

Εἰμεθα εὐέλπιδες ὅτι ἡ Υ. Ε. διὰ τῶν ὁποίων ἔλαβε καὶ λαβεῖ λάθει ἐμφρόνων καὶ δραστηρίων μέτρων, θέλει ὅσον ὅσον διαλύσει καὶ ματαιώσῃ τοὺς σκοποὺς τῆς κακοβουλίας, χωρὶς αὐτὴ νὰ δυνηθῇ νὰ θλάσῃ τὴν γαληνμαίαν καὶ εἰρηνικὴν τῶν Ἑλληνικῶν πραγματίων διεύθυνσιν.

Ἡμεῖς δὲ οἱ ταπεινῶς ὑποφκινόμενοι ἱκετηρίου αἴροντες πρὸς Θεὸν τὸν ὑψιστον χεῖρας, δεόμεθα ὅπως ἐνισχύῃ τὴν Τ. Ε. Ἐξοχότητα εἰς τὴν πρὸς τὸ βέλτιον διευθέτησιν τῶν Ἑλληνικῶν συμφερόντων, ἐφ' ἡμεῖς λαμβάνομεν τὴν τόλμην νὰ ὑποσημειωθῶμεν,

Τῆς Υ. Ε. Ἐξοχότητος,

Ἐν Ἀρκαδίᾳ, τὴν 23 Ἰανουαρίου 1831.

Ταπεινότατοι δούλοι

Οἱ Προκριτοδημογέροντες καὶ λοιποὶ πολῖται τῆς ἐπαρχίας Ἀρκαδίας:

Ἀντώνιος Ἀγαπινός, Νικόλαος Παπαχριστοφίλου, Ἀναγνώστης Μικροδῆς, Δημητράκης Μπουτκούρης, Ἀντώνιος Καραπατᾶς, Μήτρος Καστανόπουλος, Ἀναγνώστης Πατζίρης, Γιακουμῆς Δ. Κριζούλης, Ἰωάννης Κελάνης, Δημήτριος Μήλιος, Θεοδωρὸς Σαντέρος, Ἀναγνώστης Σπύρας, Χριστόδουλος Γεωργανόπουλος, Ἰωάννης Πετρόπουλος, Ἀναγνώστης Διαμαντόπουλος, Φώτης Γιαννακόπουλος, Ἀντώνης Δάρας, Νικόλαος Ἱεροῦς, Παναγιώτης Γυφτάκης, Πανάγιος Βλάχος, Ἰωάννης Ἱεροῦς, Γεώργιος Κεζόπουλος, Ἀναγνώστης Ἀλεξόπουλος, Παναγιώτης Βελισσαρόπουλος, Κωνσταντῆς Πυλαχρονόπουλος, Διονύσιος Γότζας, Στάθης Κούτζης, Γυφτομηλιάνης, Γεώργιος Μητράπουλος, Ρίγας Νούτζιος, Δημήτριος Γκόλης, Φωτεινὸς Καπετοραχὴς, Δημήτριος Τζιμπουκίσης, Γεώργιος Γκότζης, Παναγῆς Κορακόπουλος, Στεφάνης Μυσογιάννης, Ἰωάννης Γουμαρᾶς, Ἀμφορόσιος Ψυλογαλᾶς, Ἰωάννης Ἀμπάλης, Γεώργιος Οἰκονομόπουλος, Παναγιώτης Μανούτος, Δημήτριος Ἀλβανηόπουλος, Ἰωάννης Κόρακας, Γεράσιμος Πονηρόπουλος, Ἀναστάτης Γεωργακόπουλος, Φώτης Σαατζῆς, Δημόσιος Μανωλόπουλος, Ἰωάννης Ἀγχιτηδός, Διονύσιος Π. Θεοδώρου, Π. Μτακολιάς, Σ. Γκοτζόπουλος, Δ. Χρηστόπουλος, Κ. Βεργόπουλος, Α. Γιαννόπουλος, Γ. Κοντακίζης, Δ. Μποκλᾶς, Α. Παπαδόπουλος, Ε. Ἐκίζης, Α. Ἡθικός, Ι. Σαατζῆς, Α. Ἀργυρόπουλος, Ι. Γ. Ὠργακόπουλος, Ι. Π. Γεωργίου, Π. Ἡλιόπουλος, Κ. Σταφόπουλος, Γ. Κοντός, Κ. Λουκόπουλος, Ι. Αργυρόπουλος, Ι. Τουτευντζόπουλος, Φ. Σ. Ἰατρός, Ε. Μ. Χόπουλος, Γ. Σάκουλας, Δ. Σκιβόλης, Γ. Λιμπερόπουλος, Ε. Κοκκίνης, Χρήστος Γεωργανόπουλος, Δ. Παυλινός, Α. Γκοτζόπουλος, Γ. Καστόπουλος, Κ. Μελάς, Ν. Χρυσικόπουλος, Θ. Μανούτος, Α. Κανελόπουλος.

Ἡ ἐπαρχιακὴ δημογεροντία Ἀρκαδίας ἐπικυροῖ τὸ γνήσιον τῶν ἐν τῇ παρούσῃ ὑπογραφῶν τῶν Προκριτοδημογερόντων καὶ λοιπῶν πολιτῶν τῆς ἐπαρχίας ταύτης.

Ἐν Ἀρκαδίᾳ, τὴν 24 Ἰανουαρίου 1831.

Οἱ ἐπαρχιακοὶ Δημογέροντες Ι. Ρίμπος, Ν. Λούζης, Γ. Μπόρσας, ὁ Γραμματεὺς Α. Μανούσος.

Ἀναφορά τοῦ Μοιράρχου Κ. Κανάρη.

Πρὸς τὸν ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Γραμματεῖα τῆς Σ. Κυβερνήσεως.

Εἰς τὴν στιγμὴν καθ' ἣν ἐτοιμαζόμην νὰ σηκώσω τὴν ἄγκυραν καὶ νὰ διευδυνῶ πρὸς τὸ Κελατζί κατὰ τὴν ὑπ' Ἀρ. 226 καὶ ὑπὸ τὴν 21 τοῦ ἡδὴ λήγοντος τελευταίου ἀναβροσίμου πρὸς τὴν Σ. ταύτην Γραμματεῖαν, ἐφάνη διὰ πλὴν τὸ βίβκιον ὁ Ἀχιλλεὺς, ἐπὶ τοῦ ἁπλοῦς εἰτελλῶς διὰ τῆς λέμβου, συνεστήθη μετὰ τοῦ Διοικητοῦ τῆς Σπάρτης τὰ σπουδαιότερα, καθότιον ἀφωροῦτε τὰ στασιαστικά κινήματα τῶν ἐν τῷ Λιμένι διαβεζάντων ταραχῶν.

Λαθὼν τὰς ἀποχρώσας πληροφορίας περὶ τῆς ἡδὴ καταστάσεως τῶν ταραχῶν ἔκρινα δεόν, ὅτι ἀρμόζει εἰς τοιαύτην περίστασιν νὰ διατρίψωμεν εἰς τὸν ὅρμον τοῦτον ὀλίγας τινὰς ἡμέρας, ὅπως δυνηθῶμεν ὡρίμως νὰ ἀνακαλύψωμεν τὴν βαρύτητα τῶν σφαλερῶν ἐπιχειρημάτων τῶν ὑπενατίων, καὶ ταυτοχρόνως νὰ ἀδυνατήσω τὰ περαιτέρω, καὶ εἰς τὴν περίστασιν ταύτην εὐρήκα σύμφωνον καὶ τὸν Διοικητήν.

Τὴν ἀποφασισμὸν ταύτην ἐθεμελίωσα, ὡς ἀπὸ τὸ φιλήσυχον τῶν γειτνιαζόντων αὐτοχθόνων Σπαρτιατῶν πρὸς τὸ παρᾶλιν τοῦτο, οἵτινες ἐπληροφρηθήσαν ὅσοις θέλει εἶναι τὰ συμφέροντα τῆς Σπάρτης, καὶ ὅσοις τὰ δεινὰ, ἅτινα δύναται νὰ ἐπιφέρει ἡ ἰδιωτέλεια τῶν φθονούτων τὴν τύχην τοῦ ἔθνους, καὶ τῆς θυγατρὸς τοῦ Σπάρτης ἀπέδειξα τέως τοῦς ταραχασίους, ὡς ὀλέθρους τῆς τύχης καὶ τῆς ὑπολήψεως τῶν Σπαρτιατῶν.

Τὸ πλητίζον μὲν οὖν τοῦ Ἀλμυροῦ αὐτόχθονες, δὲν ἠγγισθησαν νὰ διευδύνωσι τὴν ὑπὸ τὴν 20 τοῦ ἡδὴ λήγοντος ἀπορᾶν τῆς ἀφισιώτεώς των πρὸς τὴν Α. Ε. τὸ Σπάρτην ἡμῶν Κυβερνήτην, ἐγχειρίσαντες καὶ πρὸς ἐμὲ ἀτίγραφον αὐτῆς πρὸς εὐχαρίστησίν μου. Χρὲς ἐγχειρησθῆναι ὅμοιαι ἀναβροαὶ πρὸς τὸν Διοικητὴν καὶ ἀπὸ τοῦς κατοικοῦς τοῦ Ζυγυῦ καὶ Μηλιῶν, καὶ ὅσον τάχιστα ἔλαβε προβλάπτει παρόμοια καὶ ἀπὸ τὰ ἐνδότερα τῆς Σπάρτης, κατὰ τὰς ὁποίας λαμβάνω πληροφορίας ἀπὸ τοῦς εἰς ἐπίσκεψίν μου ἐλθόντας διαφόρους.

Ἐβραμίσθη ἡ ἀρξὶς τῆς κορβέτης πρὸς τὰ παράλια τῆς Σπάρτης, καὶ ἡ φρεμὴ αὕτη, ὡς ὁργὴ τῆς Σ. Κυβερνήσεως, διαλυεῖ τοὺς παρατυθέντας πρὸς βλάβην τῶν κακουργῶν καὶ διευθύνει αὐτοὺς εἰς τὰς ἰδίας ἐστίας ἀδυνατήσαν, καὶ καθ' ἐκάστην ἀδυνατοῦν τὰ κατὰ τῆς κεφαλῆς των ὀλέθρια ἐπιχειρήματα.

Σήμερον εἶται ἡ ἡμέρα καθ' ἣν θέλω ἐκπλεύσειν πρὸς τὸ Λιμένι, καὶ τρέψω τὰς χρηττοτέρας ἐλπίδας, ὅτι ἡ ἐκεῖτε ἀρξὶς μου θέλει προλάβει τὰ περαιτέρω, καὶ εἰσάξει ἀταράχως τὴν προσωρινῶς ἀποβληθεῖσαν εὐταξίαν, καὶ χρεωστουμένην πείθω πρὸς τὴν Σ. ἡμῶν Κυβερνήτην.

Πρὸς τὸ παρὶν στοχάζομαι ἱκανὰ τὰ μέτρα, τὰ ὁποῖα ἔλαβεν ἡ Σ. ἡμῶν Κυβερνήτης περὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου, καὶ ἡ ἀκόλουθος μου ἐλπίζω νὰ τὴν καθητυχάσῃ ἀπὸ τὰ περαιτέρω.

Μὲ σέβας βαθύτατον,

Ἐκ τῆς Κορβέτης ἡ νῆσος τῶν Πετσῶν,

Ἐν τῷ ὅρμῳ τοῦ Ἀλμυροῦ, τὴν 24 Ἰανουαρίου 1831.

Ὁ Μοίραρχος Κ. ΚΑΝΑΡΗΣ.

Ἐπιστολὴ τοῦ ἐν Θεσσαλονικῇ Ῥωσικοῦ Προξένου Κυρίου Ἀγγέλου Μουστοξύδου πρὸς τὸν Ἐξοχώτατον Κυβερνήτην τῆς Ἑλλάδος.

Ἐξοχώτατε,

Ἐπειδὴ ὁ τῆς Θεσσαλονίκης Πασᾶς ἀπεποιήθη νὰ μὲ

παραδώτη τὴν Στεριανὴν, γυναῖκα τοῦ Γρηγορίου Ἀπο-
κρίτου Σκοπελίτου, τὴν ὁποίαν ἐζήτητα ὡς οὕταν ὑπὸ
τὸν Ἑλληνίδα, καὶ περὶ τῆς ὁποίας ἔλαβον τὴν τιμὴν ὡς
ἀφέρω πρὸς τὴν Υ. Ε. διὰ τοῦ ἀπὸ 2—14 τοῦ ἐνεστῶτος
μήντος ἐγγράφου μου, προβάλλων ὅτι εἶχεν ἀγοραστῇ ἀπὸ
ἐστῶτων μόνων μηνῶν παρά τινος ἀνδραποδοκαπήλου γυ-
ναῖκος διὰ 1400 Γρόσια, ἀπ' ὀλίγου τὸν ἕκαμα νὰ μετανοή-
σῃ διὰ τὴν ἀντίστασιν, τὴν ὁποίαν ἐδείξεν εἰς τὴν δικαίαν
ἐκζητήσιν.

ὑποπτευθεὶς ὅτι ἐπτάληταν παρὰ τῆς Πόρτας εἰς τὴν
Θεσσαλονικὴν διαταγαὶ περὶ ἀπολυτρώσεως τῶν ἀνδραπό-
δων, ἀπήτησα ἀπὸ τὸν Πατᾶν καὶ τὸν Μουζᾶν νὰ με-
κοινοποιήσω τιν ἀνὰ τὸν ἕκαμα νὰ μετανοή-
σῃ διὰ τὴν ἀντίστασιν, τὴν ὁποίαν ἐδείξεν εἰς τὴν δικαίαν
ἐκζητήσιν.

Ἐπειδὴ δὲ ὅλοι οὗτοι οἱ Τούρκοι δεσπόζουσι ἔχουν ἀνδρά-
ποδα, τοὺς συνέφρε νὰ φυλάττωσι μυστικῇ τὴν ἐπιστο-
λὴν ταύτην, καὶ οὐδεὶς ποτε ἐννοιάσθῃ νὰ κοινοποιήσῃ ἀνεί-
γραφον εἰς τοὺς Προξένους. Γνωρίζω, δὲ κατὰ τὸν προῦφη-
γημένον τρόπον τὸ περιεχόμενον αὐτῆς, ὡφελήθη πάραυτα
ἐξ αὐτοῦ διὰ νὰ ἐλευθερώσω τὴν Στεριανήν.

Εἶπον ταῦτοχρὸν εἰς τὸν Πατᾶ ὅτι πρέπει νὰ ἐκ-
τελεσθῶσι αἱ διαταγαὶ τοῦ Σουλτάνου. Ὁ δὲ Διοικητὴς,
φρονιμὸς μὴ συγχυθῶμεν πρὸς ἀλλήλους, ἐδείχθη
διατεθειμένος νὰ ἐκπληρώσῃ τὴν θέλησιν μου, καὶ μὲν
ἐπροσκάλεσε νὰ τὸν δώσω τὴν σημείωσιν τῶν αἰχμαλώτων,
τῶν ὁποίων ἐζητοῦν τὴν ἀπολύτρωσιν. Ἐσημείωσα λοιπὸν
ἐν καταλόγῳ ὅλας ἐκεῖνας, τῶν ὁποίων ἐγὼ ὤριζον τὴν ἐλευθε-
ρίαν κατὰ τῆς Πόρτας, καὶ λαμβάνουσι νῆαι Ἑλληνίδες ἐπάρθησαν
αὐτῆμερον ἀπὸ τὰ Χαρμεῖα, ὅπου τὰς εἶχον διατεῖ νὰ
ἐναγκαλισθῶσι τὸν Ἰταλιανόν. Ἐρωτηθῆναι ἐνώπιον τοῦ
Μουρτζῆ καὶ τοῦ Μουζᾶ, τῶν ἀδελφῶν αὐτῶν, διδασκά-
λων, τοῦ διερμηνέου τοῦ ἰδικοῦ μου καὶ τῶν τῶν Κυρίων
Προξένων τῆς Ἀγγλίας, καὶ τῆς Γαλλίας, τοὺς ὁποίους
ἐτάξατο εἰς διηγεῖσά μου, τίς εἶναι ἡ πίστις τῶν, ἀπεκρί-
θησαν γενναίως, μὴ ὅλας τὰς προτοὺς γεγενημένας ἀπειλάς,
ὅτι θέλουσι ἀποθάνει Χριστιανοί. Ἡ οἰκία μου ἐγεμίθη
εὐδὴ ἀπὸ τὰς νεωτὲς ἀνακτητάτα. ἵην πίστιν τῶν ταύτας
γυναῖκας, τὰς ὁποίας παρεῖχα οἱ ἐξουσιασται εἰς τὸν
ἰδιαίτερόν μου διερμηνέα Κύριον Διδορόπου, εἰς τὸν ὑποῖ-
ον ἐπέτρεψα τὸ κατ' ἐμὲ τὰς ὑποθέσεις τῶν ἐν Θεσσαλονί-
κῃ Ἑλλήνων.

Ἐκεῖνο δὲ, τὸ ὁποῖον ὑψίνει κατὰ τὴν περίστασιν ταύτην
τὴν ἀξίαν τοῦ διερμηνέου μου, εἶναι ὅτι ἐνέδαλε τὸσον
παρὸς εἰς δύο παιδιὰ μίλις ἔχοντα 13 ἐτῶν ἡλικίαν, καὶ
μὲν εἶναι τούρκου, ὥστε νὰ ἀπαρνηθῶσι τὸν Ἰταλιανόν
ἐνώπιον τῆς σοφῆς, ταύτης συνειδήσεως. Μὴ ἀπε-
δόθησαν δὲ καὶ οὗτοι ἐπὶ τῆς καὶ ἐγὼ πάλιν τοῦ παρεῖχα
εἰς τὰς μητέρας τῶν, ἐκστατικὰς οὕτως, ἐκ τῆς παρηγορίας,
ἀπὸ τῶν ἕκαμα νὰ ἀρήτῃ τὰ ὀνόματα Ἀλλή και Μου-
σταφᾶ, καὶ νὰ ἐπαναλάβωσι τὰ τοῦ Παναγιώτου καὶ
Γεωργίου, τὰ ὁποία ἔλαβον ἐκ γεννητῆς.

Διαδοθείσης δὲ τῆς φήμης κατὰ τὴν πόλιν καὶ εἰς τὰ
περιεχόμενα ὅτι ὁ τῆς Ρωσσίας Προξένος ἀπολυτρώσει τοὺς ἐξη-
ραποδισμένους, ἐνθ' ἔρρηξάν αἱ μητέρες, αἵτινες ἀπὸ
ἑκα ἑξήκοντα τὴν ἀπὸ εἰς τῶν τέκνων τῶν. Ἐκτοτε ἡ
οἰκία μου περικυκλῶνται ἀπὸ γυναῖκας διδούσας τὰ ὀνόμα-
τα τῶν υἱῶν καὶ τῶν θυγατέρων τῶν διὰ νὰ καταγράφονται
εἰς τὸ κατάστιχον, τὸ ὁποῖον ἐπὶ τοῦτο ἡ οἰκία ἐν τῷ
Γραφείῳ μου.

Ὅλ' ἄρα ἀρτενικὰ παιδιὰ Ἑλλήνες εἶναι ἀνδράποδα,
καὶ εἶναι ὅλα Τούρκοι. Ἡ δὲ κατάστασις τῶν ἀνδρῶν τὰς
δυσκολίας, τὰς ὁποίας θέλω ἀπαντήσῃ, διὰ νὰ τὰ λάβω.
Ὅσον δὲ περὶ τῶν δεδουλωμένων γυναικῶν, αἵτινες εἶναι
πολυάριθμοι, ἀναλαμβάνω τὴν φροντίδα τῶν ὅσας ἡλευθέ-
ρωτα καὶ θέλω ἐλευθερώσει. ἀνηκούσας εἰς τὴν ἐπαρχίαν
τῆς Θεσσαλονίκης, ἐν σοὶ ἀρμοδίως ἀποκατασταθῶσι. Τινὲς
ἐξ αὐτῶν δὲν ἔχουν συγγενεῖς.

Προμοίως θέλω πράξῃ καὶ περὶ τῶν Ἑλληνίδων ἐνόσφ
διατρεφουσ ἐνταῦθα. Θέλω ἐξακολουθήσει, ὡς καὶ προτοῦ,
νὰ τὰς στέλλω εἰς τὴν Ἑλλάδα με ἐθνικὰ πλοῖα, καὶ
μάλιστα εἰς Σκόπελον, ὅπου συχνότερον ὑπάγουν αὐταί. Ἡ
Κυβέρνησις ἔχει νὰ πληρώσῃ μόνον τὸν ναῦλον καὶ τὴν
κατὰ τὸν πλοῦν διατροφὴν τῶν. Ἡ φιλάνθρωπία τῆς Υ.
Ε. θέλει ἀποφασίσῃ περὶ τῆς μελλούσης τύχης τῶν κορα-
σίων, τὰ ὁποία δὲν ἔχουν συγγενεῖς, ἢ ἔχουν μὲν, δὲν δύναν-
ται δὲ νὰ τοὺς εὔρουν.

Πάντα λίθον θέλω κινήσει διὰ νὰ βελτιώσω τὴν κατά-
στασιν τῶν ἐτι εὐρισκομένων ἐν Θεσσαλονίκῃ ἐξηραπο-
δισμένων γυναικῶν, ἀλλὰ πρέπει νὰ ἐπικαλεσθῶ τὴν προσε-
χὴν τῆς Υ. Ε. Εξ. περὶ ἐκείνων, αἵτινες εὐρίσκονται ἐξ ὧν τῆς
πόλεως ταύτης.

Γέμει ἡ ἐπαρχία. Νομίζω δὲ ὅτι τὸ γράμμα τοῦ Β ζή-
ρη διήλθεν ὅλον τὸν τόπον, ἀλλὰ δὲν τὸ ἐκοινοποίησαν καὶ
ἀν' ὅμως τὸ ἐκοινοποιοῦν, ὁ τρόπος οὗτος δὲ ἤθελε μᾶς φέ-
ρει τὸ ἐφετὸν ἀποτέλεσμα. Οἱ Τούρκοι ἔχουν σχεδὸν ὅλοι
αἰχμαλώτους, καὶ κανεὶς δὲν θέλει νὰ τὰς δώσῃ Πρέσβει
νὰ ἀναγκασθῶσι. Αἱ διαταγαὶ, τὰς ὁποίας ἡμῶς οὐκ ἔχον
σπάτω ἀπὸ τὸν Πατᾶν, καὶ τὸν Βεζύρην αὐτὸν, ἤθελον
ἀμφισβητηθῆναι. Ἐχρειάζετο πανταχοῦ νὰ παρευρίσκειται
ἄνθρωπος, ἔχων τὴν προσπάθειαν καὶ τὴν ἀναγκαίαν ἐξου-
σίαν διὰ νὰ τὰς κάμῃ νὰ ἐκτελεσθῶσι. Οὗτος δὲ ἡμῶς
νὰ εἶναι Ἐπίτροπος τῆς Πόρτας συνωδευμένος μετὰ ἑνα διερ-
μηνέα τῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει Πρεσβείων ἢ τῶν ἐν Θε-
σσαλονίκῃ Προξένων. Γνωρίζω ὅτι δὲν εἶναι ἄλλο μέσον
διὰ νὰ μεταχειρσθῶμεν πρὸς ὠφέλειαν τῶν κατὰ τὴν ἐπαρ-
χίαν τῆς Θεσσαλονίκης εὐρισκομένων ἀνδραποδῶν τὴν ἐπι-
στολὴν τοῦ Βεζύρη, θέλω καθυποβάλλω τὴν γνώμην μου εἰς
τὰς συνετάς σκέψεις τοῦ Ἐξοχωτάτου Πρεσβέως τῆς
Ρωσσίας, καὶ νὰ παρακαλέσω τοὺς Κυρίους Προξένους
τῆς Ἀγγλίας καὶ τῆς Γαλλίας νὰ κάμωσι τὸ αὐτὸ πρὸς
τοὺς Πρέσβεις τῶν.

Ἐχω τὴν τιμὴν τοῦ νὰ εἶμαι μετὰ βαθυτάτου σέβας,
Κύριε Κόμη,

Ἐκ Θεσσαλονίκης 5—17 Δεκεμβρίου.

Τῆς ὑμετέρας Ἐξοχότητος

Ἐλάχιστος καὶ εὐπειθέστατος δούλος

ΑΓΓΕΛΟΣ ΜΟΥΣΤΟΠΛΗΣ.

Σημ.— Ὅρα τὸν κητῆλον τῶν ἐλευθερωθέντων ἀνδραπό-
δων εἰς τὴν 8 σελίδι.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ.

Ἐκ Παρισίων, 25 Δεκεμβρίου.

Ὁ Βασιλεὺς διώρισε τὸν Δούκα Μοντεμάρτον ἑκτακτον
αὐτοῦ πρέσβυν παρὰ τῷ Μ. Αὐτοκράτορι πάντων τῶν Ρωσ-
σιῶν, καὶ ἐπέτρεψε εἰς αὐτὸν εἰδικὴν ἀποστολὴν. Ὁ δὲ
διορισμὸς οὗτος δὲν ἀκούει οὐδ' αὖτις τὸν διορισμὸν τοῦ
στρατάρχου Δουκὸς Τρεβίζου.

Προκήρυξις τοῦ Αὐτοκράτορος τῆς Ῥωσσίας, Βασιλέως τῆς Πολλωνίας, πρὸς τοὺς Πολλωνοὺς. Πολλωνοί! Ἡ βδελυρὰ παρανομία, τῆς ὁποίας ἀρτίως εἶνε Δεάτρον ἡ πρωτεύουσά σας, ἐτάραξε τὴν ἡσυχίαν τοῦ τόπου σας. Ἐμαθὼν αὐτὸ μετὰ δικαίας ἀγανακτήσεως, καὶ ὑποῦμαι βαρέως.

Ἀνθρωποι ἀτιμάζοντες τὸ Πολλωνικὸν ὄνομα, συνώμοταν κατὰ τῆς ζωῆς τοῦ ἀδελφοῦ τοῦ μονάρχου σας, ἕκαμον μέ-
 ρου τοῦ στρατεύματός σας νὰ λησμονήσῃ τοὺς ὅρκους του, καὶ ἐτύφλωσαν τὸν λαὸν εἰς τὰ προσφιλέστατα τῆς πατρί-
 δος σας συμφέροντα.

Εἶναι ἔτι καιρὸς νὰ ἐπανορθωθῇ τὸ παρελθόν, δύνασθε ἔτι νὰ προλάβετε μεγάλα δυστυχήματα. Δὲν θέλω συγχύσει τὴν ἐκ τῆς στιγμαίας πλάνης ἐπαιελθόντας μὲ τοὺς ὅσοι ἐμείνωσιν εἰς τὸ ἔγκλημα.

Πολλωνοί, δότε ἀκρόασιν εἰς τὰς συμβουλὰς τοῦ πατρός σας, ὑπακούσατε εἰς τὰς διαταγὰς τοῦ βασιλέως σας.

Θελόντες δὲ νὰ σᾶς γνωστοποιήσωμεν διακεκριμένως τὰς βουλὰς ἡμῶν, διατάττομεν:

1. Ὅλοι οἱ Ῥῶσοι ἡμῶν ὑπήκοοι οἱ κρατούμενοι ὡς αἰχμάλωτοι θέλουν ἀπολυθῇ παραχρῆμα.

2. Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον θέλει ἐπαναλάβει τὰ πρότερα ἔργα του καὶ τὴν ἐξουσίαν, τὴν ὁποίαν ἀνεθέσαμεν εἰς αὐτὸ διὰ τοῦ διατάγματος ἡμῶν τῆς 31 Ἰουλίου 1826.

3. Ὅλαι αἱ τῆς πρωτεύουσας καὶ τῶν ἐπαρχῶν πολι-
 τικαὶ Ἀρχαὶ θέλουν ὑπακούει αὐστηρότατα εἰς τὰ ἐν ὀνο-
 μιᾷ ἡμῶν ἐκδοθησόμενα παρὰ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου διατάγματα, ὡς προεῖρηται συγκεκριμένον, καὶ δὲν θέ-
 λουν γνωρίσει κάμμιαν παρανόμως συστημένην ἐξουσίαν.

4. Εὐθὺς μετὰ τὴν παραλαβὴν τῶν παρόντων, ὅλοι οἱ ἀρχηγοὶ τοῦ Πολλωνικοῦ ἡμῶν στρατοῦ ὀφείλουν νὰ συν-
 αθροίσουν τὰ στρατεύματά των, καὶ νὰ ὑπάγουν ἀνυπερ-
 θέτως εἰς τὸ Πλὸκ, ὡς τόπον παρ' ἡμῶν προσδιωρισμένον εἰς συγκέντρωσιν τοῦ βασιλικῆς ἡμῶν στρατεύματος.

5. Οἱ μοιραρχοὶ ὀφείλουν νὰ πέμψωσι πρὸς ἡμᾶς ἀνυ-
 περθέτως ἀναφοράς περὶ τῆς καταστάσεως τῶν στρατευ-
 μάτων των.

6. Πᾶσα καθέπλις συστηθεῖσα κατὰ συνέπειαν τῶν ἐν Βαρσάβα ταραχῶν, καὶ ἀλλοτρία οὗτα τοῦ ὀργανισμοῦ τῆς ἡμετέρας στρατιάς, ἀπὸ τοῦ νῦν διαλύεται.

Ὅθεν ἐπιτάττονται αἱ τοπικαὶ Ἀρχαὶ νὰ ἐπαγρυπνῶσιν ὥστε, ὅλοι οἱ παρανομῶς λαβόντες τὰ ὅπλα, νὰ τὰ κατα-
 θέσωσιν εὐθὺς, καὶ νὰ βαλθῶσι τὰ ὅπλα ὑπὸ τὴν φύλαξιν τῶν ὑπερστρατευσιμῶν καὶ τῆς πολιταρχίας ἐκάστου τόπου.

Στρατιῶται τοῦ Πολλωνικοῦ στρατοῦ! αἰετοὶ εἵχτε σύμβολον ἐσεῖς τὴν τιμὴν καὶ τὴν πιστότητα. Τὸ ἀνδρεῖν ἡμῶν σύνταγμα τῶν ἐφίππων εὐζώνων τῆς φρουρᾶς ἔδωκεν αἰμῆτητον τούτου εἰδείξει. Στρατιῶται, ἀκολουθή-
 σατε τὸ παράδειγμα τούτο, φέρεσθε κατὰ τὴν προσδοκίαν τοῦ ἡγεμόνος σας, ὅστις ἐδέχθη τοὺς ὅρκους σας.

Πολλωνοί! ἡ προκήρυξις αὕτη θέλει εἰπεῖ εἰς τοὺς μεί-
 ναντας εἰς ἐμὲ πιστοὺς ὅτι ἐξεύρω νὰ θάρρῶ μὲν εἰς τὴν ἀφοσίωσίν των, νὰ ἐμπιστεύωμαι δὲ εἰς τὴν γενναϊότητά των.

Ὅσοι δ' ἐξ ὑμῶν παρυσύρθησαν ἀπὸ τὴν στιγμαίαν πλάνην, θέλουν μάθει καὶ αὐτοὶ ἐξ ἐμοῦ ἐκ τῆς προσκλή-
 σεώς ταύτης ὅτι δὲν τοὺς ἀποβλέπω, εἰς σπείρωσιν νὰ ἐπαιελέωσιν εἰς τὰ ὅρια τοῦ χρέους των.

Ἄλλ' οὐδαμῶς δύνανται οἱ λόγοι τοῦ βασιλέως σας ν' ἀποτείνωνται εἰς ἀπίστους καὶ ἀτίμους ἀνθρώπους τοὺς ἐπιδουλευμένους τὴν ἡσυχίαν τοῦ ἔθνους των. Ἐὰν ἐτόλ-
 μησαν, λαμβάνοντες τὰ ὅπλα, νὰ ἐλπίσωσιν ὅτι θέλουν ἐπιτύχει δικαιωμάτων εἰς ἀμοιβὴν τῶν ἐγκλημάτων των, ἢ ἐλπίς των εἶναι ματαία. Ἐπρόδωκαν τὴν πατρίδα των. Ἡ δυστυχία, τὴν ὁποίαν προπαρασκευάζουν εἰς αὐτὴν, θέλει πέσει ἐπὶ τῆς κεφαλῆς των.

Ἐδόθη ἐν Πετροπόλει, τὴν 5 Δεκεμβρίου τοῦ 1830
 σωτηρίου ἔτους, καὶ 6 τῆς βασιλείας ἡμῶν.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ Αὐτοκράτωρ καὶ Βασιλεὺς.
 Ὁ Ὑπουργὸς Γραμματεὺς τῆς Πολιτείας
 Κόμης ΣΤΕΦ. ΓΡΑΒΟΒΣΚΗΣ.

Κατάλογος τῶν αἰχμαλῶ των τῶν δια μέσου τοῦ ἐν Θεσσαλονίκῃ Ῥωσικοῦ Προξένου Κ. Ἀγγέλου Μουστοξυδου ἐλευθερωθεισῶν, τῶν ὁποίων αἱ πλειότεραι εἶχον βιασθῇ νὰ δεχθῶσι τὸν Ἰσλαμισμόν.

Πισίνα, ἐκ Γαλατίστης. — Δρόσινα, ἐκ Μεσολογγίου, γυνὴ τοῦ Χρήστου Δάρα. — Πανάγν, ἐκ Λιθνατῶν τοῦ Ταλαντίου. — Σουλτάνα, ἐκ Βερόρας. — Ἀναστασία, ἐξ Ἀπανωμῆς. — Αἰκατερίνα, ἐκ Βάτης τῆς Εὐδοίας. — Μαρία, ἐκ Σουλίου, θυγάτηρ τοῦ Δήμου Ζάη. — Παναγιώτης, ἐκ Βάδου, υἱὸς τοῦ ποτὲ Πέτρου, ἀνδράποδον τοῦ Λιμᾶν Ἐφέντη τουρκευθεῖς εἰς ἡλικίαν 8 χρόνων καὶ ὀνομασθεῖς Ἀλλῆς. — Γεώργιος, ἐκ Γαλατίστης, υἱὸς τοῦ Χατζῆ Ζαφείρη, ἀνδράποδον τοῦ Λιμᾶν Ἐφέντη, τουρκευθεῖς εἰς ἡλικίαν 7 χρόνων καὶ ὀνομασθεῖς Μουσταφάς. — Μελίσσα, ἐξ Ἀπανωμῆς, ἀνδράποδον τοῦ Ἀχμέτ Μπέη. — Περγία, ἐκ Βάδου, καὶ αὐτὴ ἀνδράποδον τοῦ Ἀχμέτ Μπέη. — Διαμάντω, ἐκ Γαστούνης, ὁμοίως. — Σουλτάνα, ἐκ Γαλατίστης, ἀδελφὴ τοῦ Βασιλείου Κρούσια Σκοπελίτου, ὁμοίως. — Μαρία, ἐκ Κρήνης, ἀδελφὴ τοῦ Κώστα Θεοδοσίου, ὁμοίως. — Βασιλική, ἐξ Ἀνατολικῆς, ὁμοίως. — Μαρία, ἐκ Γαλατίστης, ἀδελφὴ τοῦ Βασιλείου Κρούσια Σκοπελίτου, ἀνδράποδον Τουρκίσης τινός. — Σιμουήλα, ἐκ Πορταρίας, ἀνδράποδον τοῦ Κουρλάμ Μ-χμέτ Ἀγᾶ ἐμπόρου. — Εὐφρασία, ἐκ Θεσσαλονίκης, χήρα ἐκ Τούρκου ἀνδρός. — Μοσχία, ἐκ Τριπολιτῆς, ἀνδράποδον τοῦ Καρᾶ Ἀλλῆ. — Σουλτάνα, ἐκ Κόκκαβας, θυγάτηρ τῆς Ζιουλούς, ἀνδράποδον τοῦ Μεχμέτ Ἐφέντη Ντενμέ. — Ζωῖτσα Γεωργάκη, ἐκ Ζητουνίου, ἀνδράποδον τοῦ Ἀγᾶ Ντενμέ. — Αἰκατερίνα Ἀθανασίου, ἐξ Εὐδοίας, ἀνδράποδον τοῦ Χ-
 τῆ Ὀσμᾶν Ἀγᾶ. — Ἀθανασία Ἀλεξίου, ἐκ Μεσημε-
 ρίου, ἀνδράποδον τοῦ Ὀσμᾶν Ἀγᾶ Ντενμέ. — Πανάγν Ζαυῆ, ἐκ Λεβαδίας, ἀνδράποδον τοῦ Ἀγᾶ Ντενμέ. — Μα-
 ρυῖδα Δήμιου, ἐκ Νιαούστης, ἀνδράποδον τοῦ Βρ' Ἐφέντη. — Ἀναστασία, ἐξ Ἀπανωμῆς, ἀνδράποδον τοῦ Μεταπᾶ Ἐφέντη. — Σόνω, ἐκ Σανῶν, ἀνδράποδον τοῦ Ἰβραήμ Ἀγᾶ. — Δούκαινα ἐκ Νιαούστης, ἀνδράποδον τοῦ Χουτεῖν Ἀγᾶ. — Θεόδωρος ἐκ Πορταρίας, ἀνδράποδον τοῦ Σουλεῖμᾶν Ἀγᾶ. — Τριανταφυλλία, ἐκ Μεσημερίου, ἀνδράποδον τοῦ Χ-
 χῆ Χουτεῖν Ἀγᾶ. — Αἰκατερίνα, ἐκ Ζητουνίου ἀνδρά-
 ποδον τοῦ Χατζῆ Χουτεῖν Ἀγᾶ. — Δούκαινα, ἐκ Ζαγκλε-
 βρίου, ἀνδράποδον τοῦ Ἰσμαὴλ Ἀγᾶ.